

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urtos/1/2017
Identifikačné číslo spisu:	9017898287
Dátum vydania rozhodnutia:	24.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:9017898287.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci odsúdeného E. H. , o osvedčení odsúdeného, na neverejnom zasadnutí konanom 24. mája 2017, o sťažnosti odsúdeného E. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.októbra 2016, sp.zn. 2Ntc 6/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného E. H. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 25.októbra 2016, sp. zn. 2Ntc 6/2012, podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z, § 416, § 417 ods. 1 Tr. poriadku a § 68 ods. 2 Tr. zákona vyslovil, že odsúdený E. H., nar. XX.XX.XXXX v T., sa v skúšobnej dobe uloženej uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 10.04.2013, sp. zn. 1Pp 41/2013, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.04.2015 sp. zn. 3 Tdo 81/2014, a uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09.06.2015, sp. zn. 2Ntc 6/2012, pri podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere tri roky uloženého rozsudkom Krajského súdu Wels zo dňa 17.10.2011, sp. zn. IIHv 63/1lw, ktorý bol uznaný rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 04.07.2012 sp. zn. 2Ntc 6/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 03.10.2012, sp. zn. 1 Urto 3/2012, neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 18 (osemnásť) dní vykoná.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený E. H. bol v priebehu skúšobnej doby podmienечného prepustenia dva krát odsúdený v Rakúskej republike, a to rozhodnutím Krajského súdu pre trestné veci Viedeň zo dňa 20.11.2013, sp. zn. 033Hv 159/2013m, a rozhodnutím Krajského súdu Wels zo dňa 18.02.2014, sp zn. 025Hv 182/2013a. Vyššie uvedené rozhodnutia boli z príslušných súdov v Rakúsku vyžiadané a elektronickou poštou zaslané krajskému súdu, ktorý zabezpečil ich preklad do slovenského jazyka.

Z uvedených rozhodnutí Krajský súd v Bratislave zistil, že odsúdený E. H. sa v dňoch 08.07.2013 a 19.07.2013 dopustil trestného činu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, piaty prípad zákona o omamných prostriedkoch a § 15 ods. 1 Tr. zákona a iné, za čo mu bol

uložený doplnkový trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov. Dňa 23.07.2013 dopustil trestného činu lúpeže ako zúčastnená osoba podľa § 12, tretí prípad, § 142 ods. 1 Trestného zákonníka a bol mu za tento trestný čin uložený trest odňatia slobody vo výmere tri roky.

Vychádzajúc z odpisu registra trestov odsúdeného, tento nebol odsúdený za skutok spáchaný v rámci plynutia skúšobnej doby na území Slovenskej republiky. Počas plynutia skúšobnej doby sa však dopustil dvoch priestupkov na úseku dopravy (v dňoch 15.04.2013 a 23.06.2013), za ktoré mu v bola v obidvoch prípadoch uložená bloková pokuta.

Vychádzajúc z vyššie opísaných zistení, po dôslednom zhodnotení všetkých získaných dôkazov, dospel Krajský súd v Bratislave k záveru, že u odsúdeného E. H. nie je možné vysloviť, že sa v skúšobnej dobe podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody osvedčil. U odsúdeného absentuje splnenie základnej podmienky pre rozhodnutie o osvedčení a tou je vedenie riadneho života. Vedenie riadneho života sa v každom prípade spája s rešpektovaním právnych noriem, a to počas celej skúšobnej doby. Ak osoba podmienene prepustená z výkonu trestu odňatia slobody v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že opakovane spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčila, že podmienene prepustenie nesplnilo svoj cieľ a zvyšok trestu je potrebné vykonať. U odsúdeného možno konštatovať, že nedisponuje nevyhnutne potrebnou mierou zodpovednosti a nemá vytvorené dostatočné zábrany, vďaka ktorým by sa dokázal vyvarovať ďalšieho porušenia zákona a úspešne tak odvrátil hrozbu výkonu trestu.

K podmienecnému prepusteniu odsúdeného E. H. došlo dňa 10.04.2013 a prvého priestupku sa odsúdený dopustil už päť dní po podmienecnom prepustení z výkonu trestu. S odstupom troch mesiacov odsúdený porušil všeobecne záväzné normy aj závažnejším spôsobom tým, že sa dopustil úmyselného trestného činu, a to v priebehu mesiaca júl 2013 dokonca opakovane, za čo bol právoplatne odsúdený.

Voči uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.októbra 2016, sp. zn. 2Ntc 6/2012, podal v zákonnej lehote, riadne a včas, sťažnosť odsúdený E. H., ktorú odôvodnil tým, že dňa 10.10.2016 nastala zákonná nevyvrátiteľná právna domnienka, že trest bol vykonaný dňom, keď došlo k jeho podmienecnému prepusteniu, pretože bez viny odsúdeného nebolo súdom do jedného roka od uplynutia skúšobnej doby rozhodnuté, že odsúdený zvyšok trestu vykoná. Je pravdou, že sa dopustil trestnej činnosti počas skúšobnej doby podmienecného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Časť trestu, ktorý mu bol uložený v Rakúsku vykonal a po splnení zákonných podmienok bol z neho podmienene prepustený. Odišiel natrvalo žiť a pracovať do Nemecka, kde žije s družkou, s ktorou si plánuje založiť rodinu, čo je jeden z predpokladov jeho riadneho života. Rovnako v Nemecku si riadne plní všetky povinnosti z probačného dohľadu, ktorý bude trvať ešte tri roky a ktorý mu bol uložený v súvislosti s odsúdením v Nemecku ešte v roku 2006. V prípade, že si prestane plniť probačný dohľad, bude mu znova nariadený výkon trestu odňatia slobody v Nemecku a stratí všetko. Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave o výkone zvyšku trestu by teda bolo v rozpore so zásadou proporcionality zakotvanej v § 2 ods. 2 Tr. por. Odsúdený taktiež vo svojej sťažnosti uviedol, že o podmienecnom prepustení rozhodoval vecne nepríslušný súd.

Podľa § 68 ods. 2 Tr. por. ak podmienene prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná.

Podľa § 68 ods. 4 Tr. por. rovnako sa má za to, že trest bol vykonaný dňom, keď došlo k podmienecnému prepusteniu, ak súd bez viny odsúdeného do roka od uplynutia skúšobnej doby nerozhodol, že odsúdený zvyšok trestu vykoná. Súd môže tak rozhodnúť do dvoch rokov, ak sa proti obvinenému vedie trestné stíhanie pre úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienecného odsúdenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr.

por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia ako aj správnosť konania, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne pochybenia alebo nedostatky takého charakteru, ktoré by odôvodňovali iné závery ako tie, ktoré v napadnutom uznesení správne uviedol Krajský súd v Bratislave.

K dôvodu odsúdeného, že súdom nebolo rozhodnuté v lehote jedného roka od uplynutia skúšobnej doby, že odsúdený trest vykoná v zmysle § 68 ods. 4 Tr. zákona sa najvyšší súd stotožňuje s argumentáciou Krajského súdu v Bratislave, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol, že skúšobná doba podmieneného prepustenia uplynula dňa 10.10.2015 a v súlade s ustanovením § 68 ods. 4 Tr. zákona bol súd povinný rozhodnúť o osvedčení, či neosvedčení odsúdeného do jedného roka, teda do 10.10.2016. Z tohto pravidla však existuje zákonná výnimka a súdu je daná možnosť rozhodnúť aj po uplynutí tejto lehoty, ak rozhodnutie nebolo možné vydať, pretože to zaviniť odsúdený. Z podrobného prehľadu jednotlivých úkonov a najmä dôvodov pre odročenie verejného zasadnutia v tejto veci tak, ako ich uviedol Krajský súd v Bratislave v odôvodnení svojho rozhodnutia je zrejmé, že odsúdený svojím konaním a prístupom zaviniť, že k vydaniu rozhodnutia podľa § 68 ods. 2 Tr. zákona nemohlo dôjsť v lehote do 10.10.2016. Prvý termín verejného zasadnutia určeného na 10.05.2016 sa neuskutočnil vzhľadom k tomu, že päť dní pred termínom jeho konania bolo Krajskému súdu v Bratislave doručené vypovedanie plnomocenstva zo strany obhajcu odsúdeného a deň pred verejným zasadnutím došlo k prevzatíu obhajoby odsúdeného E. H. iným obhajcom. K pochybným okolnostiam zvolenia nového obhajcu JUDr. Františka Poláka sa taktiež vyjadril Krajský súd v Bratislave, ktorý uviedol, že JUDr. František Polák vylúčil, že by sa na zastupovaní odsúdeného v tomto konaní s niekým dohodol. Listiny zaslané súdu nikdy nevypisoval a podpisy na nich nie sú jeho podpismi. Napriek tomu, že odsúdený odmietol akúkoľvek participáciu na tomto pochybnom konaní, nemožno prehliadať, že prílohou žiadosti o odročenie je plná moc s jeho podpisom a tiež kópia predvolania, ktoré bolo doručené odsúdenému. Ako už bolo uvedené, odsúdený sa úkonu nezúčastnil, pričom podľa jeho obrany nemohol vedieť o tom, že by sa verejné zasadnutie nemalo konať kvôli prekážke na strane obhajcu. Teda bez ohľadu na to, či na predložení falošných listín participoval alebo nie, zmaril svojou neprítomnosťou nariadené verejné zasadnutie.

Nový termín verejného zasadnutia bol určený na 02.06.2016, pričom sa neuskutočnilo z dôvodu, že pred jeho začiatkom kontaktoval súd otec odsúdeného, ktorý oznámil, že syn mal v deň zasadnutia dopravnú nehodu a nemôže sa ho zúčastniť. Ďalšie zasadnutie sa malo konať dňa 21.07.2016, ku ktorého vykonaniu nemohlo dôjsť z dôvodu, že krátko pred jeho začiatkom bola nahlásená v budove bomba.

Takisto v prípade posledného obhajcu došlo k jeho zvoleniu v nedostatočnom časovom predstihu, nakoľko obhajca požiadal o vyhotovenie fotokópie celého spisu, aby sa mohol s prípadom dôsledne oboznámiť. Vzhľadom na nevyhnutnosť úhrady poplatku za vyhotovenie kópie, ktorú bolo potrebné zrealizovať vopred, bolo viac menej zrejmé, že nariadený termín verejného zasadnutia bude zmarený. Okrem toho odsúdený vôbec neprevzal predvolanie na verejné zasadnutie konané dňa 27.09.2016 na adrese trvalého bydliska a jeho aktuálna adresa v Nemecku bola obhajcom oznámená súdu až dňa 07.10.2016.

Na podklade vyššie uvedených argumentov vyslovuje konajúci súd presvedčenie, že k nedodržaniu jednoročnej lehoty došlo predovšetkým vinou odsúdeného.

Podmienečným prepustením sa dáva možnosť odsúdenému, aby preukázal, že nepodmienečný výkon trestu odňatia slobody nie je potrebný a účel trestu možno dosiahnuť aj trestom na slobode, s uložením primeranej skúšobnej doby. Pokiaľ má podmienečne prepustený viesť v skúšobnej dobe riadny život, znamená to, že rešpektuje právny poriadok a neporušuje právne normy. Ak však tieto závažným spôsobom poruší, najmä tým, že spácha trestný čin, svedčí to o tom, že podmienečné prepustenie nesplnilo svoj cieľ a je potrebné, aby odsúdený vykonal aj zvyšok trestu odňatia slobody. Za daného stavu je nutné konštatovať, že Krajský súd v Bratislave rozhodol v súlade so stavom veci a zákonom

keď vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a zvyšok trestu o výmere 1 rok a 18 dní vykoná. U odsúdeného absentuje splnenie základnej podmienky pre rozhodnutie o osvedčení a tou je vedenie riadneho života. Odsúdený opakovane porušil zákon, keď bol odsúdený na území iného štátu za trestný čin obchodovania s omamnými látkami a trestný čin lúpeže ako zúčastnená osoba. Z vyššie uvedených dôvodov nemožno mať v žiadnom prípade za to, že odsúdený viedol riadny život.

Skutočnosťou, ktorú namietal odsúdený, a to že o jeho podmienenom prepustení rozhodoval vecne nepríslušný súd sa Najvyšší súd Slovenskej republiky nezaoberal, nakoľko táto otázka bola komplexne vyriešená v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Tdo 81/2014, zo dňa 22. apríla 2015.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistiac žiadnu z podmienok pre zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.